

Tlač a informácie

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 29/08

6. máj 2008

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-133/16

Parlament/Rada

SÚDNY DVOR RUŠÍ NIEKTORÉ USTANOVENIA SMERNICE TÝKAJÚCEJ SA KONANIA PRI UDEĽOVANÍ A ODNÍMANÍ POSTAVENIA UTEČENCA

Rada tým, že pre budúce prijímanie spoločných zoznamov bezpečných krajín stanovila jednoduchú poradu s Parlamentom a nie spolurozhodovací postup, prekročila právomoci, ktoré jej zveruje Zmluva v oblasti azylu.

Dňa 1. decembra 2005 Rada prijala smernicu¹ o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca. Táto smernica uvádza, že Rada kvalifikovanou väčšinou po porade s Európskym parlamentom prijíma minimálny spoločný zoznam tretích krajín, ktoré členské štáty považujú za bezpečné krajiny pôvodu, ako aj spoločný zoznam európskych bezpečných tretích krajín. Aj zmeny týchto dvoch zoznamov prijíma Rada kvalifikovanou väčšinou po porade s Parlamentom.

Parlament podal žalobu o neplatnosť proti tým ustanoveniam smernice, ktoré stanovujú jednoduchú poradu s ním. Domnieva sa totiž, že tieto ustanovenia mali stanoviť prijímanie týchto zoznamov spolurozhodovacím postupom, teda postupom, v rámci ktorého Parlament pôsobí ako spoluzákonodarca. Podľa Parlamentu Rada protiprávne uplatnila v akte sekundárneho práva, ktorým je smernica, právne základy, ktoré jej umožňujú prijať tieto zoznamy, čím vytvorila „zákonodarnú výhradu“.

Rada naopak tvrdí, že použitie odvodených právnych základov je overenou legislatívnou technikou a že žiadne ustanovenie Zmluvy ES ich použitiu nebráni. Okrem toho sa odvoláva na citlivosť danej oblasti, ktorá vyžaduje rýchle a účinne reagovať na zmeny situácie v dotknutých tretích krajinách. Nakoniec sa domnieva, že podmienky stanovené na prechod k spolurozhodovaciemu postupu nie sú splnené.

Súdnemu dvoru sa v podstate kladie otázka, či Rada bola oprávnená stanoviť v tejto smernici prijímanie a zmeny zoznamov bezpečných krajín kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie a po porade s Parlamentom.

¹ Smernica Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca (Ú. v. EÚ L 326, s. 13).

Súdny dvor pripomína, že každá inštitúcia koná v medziach právomocí, ktoré jej zveruje Zmluva. V tomto ohľade sa postup prijímania zoznamov zavedených smernicou líši od postupu stanoveného Zmluvou. Pravidlá tvorby vôle inštitúcií Spoločenstva sú pritom stanovené Zmluvou a členské štáty alebo samotné inštitúcie nimi nemôžu disponovať. Súdny dvor ďalej uvádza, že ak by sa niektorej inštitúcii priznala možnosť vytvárať odvodené právne základy, zverila by sa jej tým zákonodarná právomoc, ktorá prekračuje medze stanovené Zmluvou.

Rada teda tým, že do smernice vložila odvodené právne základy, prekročila právomoci, ktoré jej zveruje Zmluva. Za týchto podmienok Súdny dvor ruší napadnuté ustanovenia.

Súdny dvor dodáva, že pokiaľ ide o budúce prijímanie zoznamov bezpečných krajín, ako aj o ich zmeny Rada musí dodržať postupy zavedené Zmluvou. Súdny dvor v tomto ohľade konštatuje, že spolurozhodovací postup sa uplatní tak na prijímanie a zmeny zoznamov bezpečných krajín zákonodarnou cestou, ako aj na prípadné rozhodnutie uplatniť článok 202 tretiu zarážku ES, ktorá sa týka sa výkonných právomocí.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

Jazyky, ktoré sú k dispozícii: BG ES CS DE EL EN FR HU IT NL PL PT RO SK SL

Úplné znenie rozsudku sa nachádza na internetovej stránke Súdneho dvora:

[C-133/06](#)

Vo všeobecnosti je znenie na internete prístupné v deň vyhlásenia rozsudku od 12. hodiny SEČ.

Podrobnejšie informácie Vám môže poskytnúť pán Balázs Lehóczki

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028